

Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? Daleko od mego Wybawcy słowa mego jęku.
Boże mój, wołam przez dzień, a nie odpowiadasz, [wołam] i nocą, a nie zaznaję pokoju.
A przecież Ty mieszkasz w świątyni, Chwało Izraela!
Tobie zaufali nasi przodkowie, zaufali, a Tyś ich uwolnił;
do Ciebie wołali i zostali zbawieni, Tobie ufali i nie doznali wstydu.
Ja zaś jestem robak, a nie człowiek, pośmiewisko ludzkie i wzgardzony u ludu.
Szydzą ze mnie wszyscy, którzy na mnie patrzą, rozwierają wargi, potrząsają głową:
«Zaufał Panu, niechże go wyzwoli, niechże go wyrwie, jeśli go miłuje».
Ty mnie zaiste wydobyłeś z matczynego łona; Ty mnie czyniłeś bezpiecznym u piersi mej matki.
Tobie mnie poruczono przed urodzeniem, Ty jesteś moim Bogiem od łona mojej matki,
Nie stój z dala ode mnie, bo klęska jest blisko, a nie ma wspomóżyciela.
Otacza mnie mnóstwo cielców, osaczają mnie byki Baszanu.
Rozwierają przeciwko mnie swoje paszcze, jak lew drapieżny i ryczący.
Rozlany jestem jak woda i rozłączają się wszystkie moje kości;
jak wosk się staje moje serce, we wnętrzu moim topnieje.
Moje gardło suche jak skorupa, język mój przywiera do podniebienia, kładziesz mnie w prochu śmierci.
Bo [sfora] psów mnie opada, osacza mnie zgraja złoczyńców. Przebodli ręce i nogi moje,
policzyć mogę wszystkie moje kości. A oni się wpatrują, sycą mym widokiem;
moje szaty dzielą między siebie i los rzucają o moją suknię.
Ty zaś, o Panie, nie stój z daleka; Pomocy moja, spiesz mi na ratunek!
Ocal od miecza moje życie, z psich pazurów wyrwij moje jedyne dobro,
wybaw mnie od lwiej paszczęki i od rogów bawolich - wysłuchaj mnie!
Będę głosił imię Twoje swym braciom i chwalić Cię będę pośród zgromadzenia:
«Chwalcie Pana wy, co się Go boicie, sławcie Go, całe potomstwo Jakuba;
bójcie się Go, całe potomstwo Izraela!
Bo On nie wzgardził ani się nie brzydził nędzą biedaka, ani nie ukrył przed nim swojego oblicza
i wysłuchał go, kiedy ten zawołał do Niego».
Dzięki Tobie moja pieśń pochwalna płynie w wielkim zgromadzeniu.
Śluby me wypełnię wobec bojących się Jego.
Ubodzy będą jedli i nasycą się, chwalić będą Pana ci, którzy Go szukają. «Niech serca ich żyją na wieki».
Przypomną sobie i wrócą do Pana wszystkie krańce ziemi; i oddadzą Mu pokłon wszystkie szczepy pogańskie,
bo władza królewska należy do Pana i On panuje nad narodami.
Tylko Jemu oddadzą pokłon wszyscy, co śpią w ziemi, przed Nim zegną się wszyscy, którzy w proch zstępują.
A moja dusza będzie żyła dla Niego,
potomstwo moje Jemu będzie służyć, opowie o Panu pokoleniu przyszłemu,
a sprawiedliwość Jego ogłosi ludowi, który się narodzi: «Pan to uczynił».

Ps 22, 2-32